

der ikke er taget hensyn til de svage kommuner i den lovændring. Og hvis ikke man vil kompensere de svage kommuner over omlægningen, over udligningsordningerne, så er der jo kun én vej at kompensere for det, og det er ved at komme og give dem nogle flere penge over bloktilskuddet.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Kristian Jensen: Hvad ligger der i den sidste sætning i det forslag til vedtagelse, han har fremsat her i dag for Folketinget? Hvor mange penge forestiller man sig det vil være nødvendigt at komme med som kompensation til de svage kommuner?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Kristian Jensen er klar over, at hr. Kristian Jensen ikke besvarede spørgsmålet fra hr. Villy Søvnald; hr. Kristian Jensen var så optaget af sprogbrugen herinde. Jeg håber, at hr. Kristian Jensen nu er faldet ned igen og svarer på det spørgsmål, som hr. Villy Søvnald stillede.

Jeg vil så godt vende mig til det der med, at man hele tiden kører på gennemsnitstal. Hr. Kristian Jensen har nu erkendt, at der er nogle steder, hvor de oplever besparelser. Er det ikke korrekt? Der er altså nogle steder, de oplever det? Det er ikke kun et spørgsmål, det er virkeligheden.

Så vil jeg godt have hr. Kristian Jensen til at forholde sig til f.eks. udgifter på det område, som vedrører de særlig udsatte børn. Der siger Kommunernes Landsforenings formand, Ejgil W. Rasmussen, i forbindelse med, at man konstaterer, at det koster 673 mio. kr. mere end forventet: Derfor skal man have nogle flere penge. Hvad er hr. Kristian Jensens svar til det?

Jeg kan læse i finansministerens blå pjece, at der er nogle områder, hvor man skal til at styre noget mere, men tror man virkelig, at man kan styre så meget mere? Jeg håber det da ikke, for jeg går da ud fra, at der er tale om, at nogle mennesker har bevilget de penge i kommunerne til nogle unge mennesker og børn, som har nogle behov. Derfor vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen, at når man på det område mangler 673 mio. kr. – eller rettere sagt: et merforbrug, som regeringen åbenbart mener, man ikke skal have lov at have – vil man så enten finde pengene, eller vil man skære voldsomt ned på det område?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Jensen sagde, at sparespøgelset ikke eksisterer. Nej, desværre er der ikke tale om et spørgsmål, som man bare kan mane væk; det er langt værre. Når man kigger nærmere efter, så er det minimalstaten, som forsøger at gemme sig bag talmagikerens kappe, og det kan man jo altså tydeligt se, når man oplever, hvor der bliver skåret, og hvad det er, vi nu taler om: Når handicappede skal flyttes tilbage til store institutioner, som vi ellers har forladt for 30 år siden, når man ser, hvordan der skæres på børn, unge, ældre og syge.

Samtidig er vi jo i den barokke situation, at arbejdsløsheden stiger, og at der mangler folk på mange offentlige arbejdspladser, hvor de offentligt ansatte bliver nedslidte i en alt for ung alder af at skulle løbe alt for hurtigt.

Kl. 12.10

Vi hørte for nylig, da vi havde Enhedslistens forespørgselsdebat om beskæftigelsen, at regeringspartierne ikke har et eneste bud på, hvad de reelt gør for at skabe flere arbejdspladser.

Hvorfor vil Venstre ikke være med til, at man ansætter nogle flere til at lave det arbejde, der er så hårdt behov for, til at passe børnene, til at passe de syge, til at passe de handicappede? Er det ikke reelt, fordi man ønsker en minimalstat?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er ganske enkelt utroligt at høre fru Line Barfod. Ikke bare havde vi, da vi overtog regeringsmagten, verdens største offentlige sektor, vi har også udvidet den – altså: En udvidelse af verdens største offentlige sektor er vejen til minimalstaten? Det er ganske enkelt en retorik og en logik, som man mindst skal være medlem af Enhedslisten og måske helst længere ude på venstrefløjen for i det hele taget at følge med i.

Når man har verdens største offentlige sektor, og når vi endda har været med til at udvide den offentlige sektor, er det netop, fordi vi mener, der er nogle opgaver, som der er behov for skal løses bedre. Der har været behov for, at der skulle tages vare på nogle af de lange ventelister, som vi overtog, da 9 års socialistisk ledet styre af det her land brød sammen. Derfor har det været godt; at der blev ansat flere i amterne; det har virket, for nu er ventelisterne i sygehusvæsenet begyndt at falde, og det synes jeg har været glædeligt. Det håber jeg faktisk at fru Line Barfod vil erkende og så droppe den der hule retorik